

Naëmi van Nigtevecht, Curaçao, werken

De voorbereiding

Wat was je motivatie in het buitenland te gaan werken? Ben je alleen gegaan?

Mijn grootste motivatie om naar Curaçao te gaan verhuizen was het werk bij CDTC - Curaçao Dolphin Therapy and research Center. Tijdens mijn studie aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, had ik in Nijmegen een huisgenote die uit Curaçao kwam. Ze heeft me een jaar voordat ik verhuisde uitgenodigd om haar tijdens de vakantieperiode op Curaçao te komen bezoeken. Ik ben in de eerste instantie door een bezoek aan de Supportbeurs in aanraking gekomen met het CDTC. Toen ik op Curaçao was, heb ik de gelegenheid gegrepen contact op te nemen met het CDTC, wat resulteerde in een rondleiding. Kort na de rondleiding heb ik gesolliciteerd en een half jaar later ben ik aangenomen!

Waarom heb je voor dit land gekozen en hoe heb je je voorbereid op het vertrek?

Ik heb gekozen voor Curaçao, omdat dit de leefomgeving was van de dolfijnen waar ik heel graag mee wilde werken. Daarnaast was het fijn dat ik een vriendin op het eiland had en uiteraard is het een prachtige plek! Het buitenleven en de sfeer trokken me erg aan.

Ik heb gelukkig niet veel hoeven voor te bereiden, omdat mijn werkgever mij, voor de eerste paar weken, een slaapplek kon bieden. Ik heb via een collega van het werk een auto mogen huren, waardoor ik ter plekke dingen kon regelen als bezichtigingen van woonplekken en het aanmelden op het eiland. Een auto was en is essentieel op Curaçao.

Hoe heb je je de taal eigen gemaakt?

Op Curaçao is de officiële taal Nederlands, dat was makkelijk voor mij. Ook wat betreft de immigratie en het overige papierwerk. Daarnaast wordt er onder de lokale bevolking Papiaments gesproken en soms Spaans. Uiteraard hoor je door het toerisme af en toe ook Engels en andere talen langskomen.

Erkenning diploma

Hoe verliep de erkenning van je diploma? Hoe ging dit in zijn werk?

Curaçao valt onder het koninkrijk der Nederlanden, waardoor er verder geen erkenning van mijn diploma nodig was. Ik moest enkel mijn werkcontract laten zien bij aankomst en de aanvraag voor immigratie.

In het land - werken

Waar werk je? Heb je makkelijk een baan kunnen vinden?

Zoals bovenstaand genoemd werk ik bij het Curaçao Dolphin Therapy and research Center. Ik heb voorafgaand aan het aanbod voor een baan bij CDTC ook op afstand gesolliciteerd bij een ander revalidatiecentrum op Curaçao. Er werd toen echter voor een lokale persoon gekozen. Ik denk dat het een beetje geluk is en ze kijken of er echt iemand uit Nederland nodig is. Veel mensen komen ook voor even en gaan dan weer. De vraag van werkgevers is dan vaak: kan iemand landen op het eiland en blijft degene het leuk vinden?

Om in het CDTC te kunnen werken kreeg ik de eerste drie maanden een praktische en theoretische opleiding voor het geven van dolfijngesteunde therapie. Ik heb veel met de dolfijnen moeten zwemmen, alleen als therapeut, samen met 'gezonde' kinderen en volwassenen. De dolfijntrainers speelden hierin een belangrijke rol, maar ook collega's bij wie ik mee keek en meehielp. Voor de theoretische en wetenschappelijke training kwam er een persoon van buitenaf naar het CDTC toe. Bij dezelfde persoon moest ik aan het einde van de training een praktisch examen afleggen. Hierin werd ook een geheel behandeltraject bekeken en besproken. Na het succesvolle afronden kreeg ik een diploma en de toestemming om als therapeut binnen het CDTC aan de slag te kunnen.

In het CDTC worden er kinderen en families met zeer uiteenlopende en soms zeldzame diagnoses behandeld. Een enkele keer kwamen er ook volwassen patiënten voor therapie, maar hier heb ik persoonlijk niet mee gewerkt. De therapie bij CDTC bestaat uit een programma van twee weken waarin op weekdays telkens 2 uur therapiesessie plaatsvonden en daarnaast konden er workshops worden gevolgd. Er was ook een zwemmoment voor de families/ vrienden van patiënten, zodat ze ook eens mochten ervaren hoe het is om met een dolfijn te zwemmen. Voor elke patiënt was er een hoofdbehandelaar en een stagiair/e die de 2 uur behandelsessie vormgaven. De eerste 30 minuten bestonden uit therapiesessie binnen een behandelkamer, hierin werden dingen doelgericht besproken en geoefend. Vervolgens kwam er na het voorbereiden en omkleden een 1 uur lange watersessie waarin in het water met de dolfijn werd gezwommen en gespeeld. De behandeldoelen werden verder vervolgd en de dolfijn was zowel motivator als ook spelgenoot en medebehandelaar.

Het was indrukwekkend hoe bijzonder het contact tussen patiënt en dolfijn verliep en hoe er soms dingen bereikt werden, waarvan ouders alleen konden dromen. Kinderen begonnen voor het eerst te lachen, lopen, anders te bewegen of zich anders te gedragen. Er werden soms kleine, maar waardevolle stappen gezet. Het traject van ieder kind verliep heel divers. In de laatste 30 minuten werd het kind gedoucht, omgekleed en het mocht de stagiair helpen met opruimen van de behandelruimte. In deze tijd ging ik als therapeut, de sessie met ouders nabespreken. Het doel van het gesprek was ook om veranderingen te stimuleren binnen het gehele gezin. Je kunt het beschouwen als een soort familie therapie. Soms haalde ik er ook de logopedist, fysiotherapeut of psycholoog bij, wanneer ik vraagstukken niet zelf kon aangaan of behandelen. In het algemeen werkt het CDTC erg multidisciplinair en out-of-the-box.

Wat zijn de verschillen in het werken in de ergotherapie met Nederland en wat zijn overeenkomsten?

De verschillen liggen, naar mijn mening, vooral in de cultuur en de benadering. Op Curaçao gaan dingen vaak spontaan en out-of-the-box. Als therapeut moet je daar creatief en competent mee omgaan. Er is ook veel minder aanbod en ruimte voor cursussen en bijscholing. Overeenkomen zijn de holistische benadering van patiënten en de methodes die er worden toegepast. Vaak komt de kennis vanuit Nederland, aangezien velen naar Nederland gaan voor hun studie of er vandaan komen en naar Curaçao reizen. Als collega's contacteerden we soms mensen in Nederland via de mail om aan informatie te komen of dingen te overleggen.

Wat zijn de cultuurverschillen en wat zijn overeenkomsten met Nederland?

Op Curaçao wordt er op een andere manier gekeken naar het leven, contacten en werken. Er wordt in mijn opinie meer losgelaten en gekeken naar "waar het schip strandt". Dit geeft ruimte voor een fijne communicatie en een prettige werksfeer. Ik zeg weleens tegen mensen dat ik helemaal in schok was, toen ik na 2 jaar terugkeerde en zag in welk tempo mensen op Schiphol aan me voorbij liepen. Toen besepte ik me ineens dat ik twee jaar lang niemand heb zien rennen of dusdanig snel lopen. Ik merkte dat het soms wel lastig was om makkelijk contact te hebben met mensen die voornamelijk Papiaments spraken. Een poging tot het spreken van Papiaments in de winkels of op andere plekken werd in dat contact zeker gewaardeerd. Mijn wekelijkse bezoek aan een lokale kerk hielp me bij het leren kennen van mensen en de cultuur.

In het land – leven/ wonen

Hoe kwam je aan huisvesting?

Ik kwam via Facebook aan huisvesting. Er was een site voor huisvesting op Curaçao. Daarnaast zijn er ook andere groepen waarin ik dit soort vragen kon stellen. Via Facebook heb ik ook aan een auto kunnen komen. Veel zaken worden online geregeld en zonder je telefoon en whatsapp kom je niet ver. Ook zakelijke zaken werden via whatsapp geregeld.

Kon je makkelijk sociale contacten maken?

Ja, er zijn er genoeg feestjes en gelegenheden om mensen te ontmoeten. Het eiland is ook niet heel groot en ik merkte dat je vaak weer dezelfde mensen tegen kwam. Ik vond ook dat mensen er zeker voor open stonden om nieuwe contacten op te bouwen. Ook kreeg ik via anderen snel nieuwe contacten.

Wat heb je als positief ervaren en wat waren uitdagingen?

Ik heb erg kunnen genieten van de mooie werk- en leefomgeving. Het leven wat zich voornamelijk buiten afspeelt gaf mij ontzettend veel voldoening. Mijn werk gaf me veel energie, net als de interdisciplinaire samenwerking. Ook de mensen die ik leerde kennen waren heel waardevol voor me en zorgden voor een onvergetelijke tijd. Mijn uitdagingen lagen in een stuk veiligheid, bijvoorbeeld tijdens het rijden door bepaalde wijken, inbraken waar ik vaak over hoorde en het regelen van zaken binnen een gemengde cultuur. Soms vroeg ik me af hoe ik praktische dingen voor elkaar zou moeten krijgen, zoals bepaalde producten, medicijnen, mijn auto op korte termijn gerepareerd te krijgen, et cetera. De medische voorzieningen zijn vrij goed, maar toch een stuk minder goed dan in Nederland.

Blijven wonen of terugkeren naar Nederland

Blijf je voor langere tijd in het buitenland wonen of ben je van plan terug te keren naar Nederland?

Ik ben teruggekeerd naar Nederland, wat te maken had met privéomstandigheden. Ik kreeg een relatie met iemand uit Nederland en heb mijn werkcontract daarom niet verlengd.

Hoe heb je de terugkeer ervaren?

Ik heb weer erg moeten wennen aan het leven in Nederland. Ik voelde me vaak onbegrepen en ervoer de cultuur in eerste instantie als hard en koud. Daarnaast vond ik het moeilijk om afstand te nemen van een dergelijk mooie en bijzondere fase van mijn leven, tevens doordat ik hetzelfde werk – het werken met dolfijnen – in Nederland nooit zou kunnen doen.

Tips

Wat zijn je tips voor anderen die deze stappen willen nemen?

Ik zou vooral veel op Facebook of online sites gaan kijken en dingen vragen. Het is ook erg fijn om je werkgever veel te vragen. Ze begrijpen absoluut dat het lastig is om deze grote stap te nemen. Naast het regelen van alle 'verplichte' zaken, zou ik er met een open houding in gaan. Elke ervaring is anders en al zijn andere plekken nog zo anders, er zijn altijd dingen die erg verrijkend en leerzaam zijn.

Beroep onder de lo

'Ouders staan soms te kijken met tranen in

Nuëni Westerink is geboren en getogen in Duitsland. Ze begon met een studie biologie omdat ze belangstelling had voor alles wat met anatomie, mensen en dieren te maken had. Maar ze vond de studie te theoretisch. Ze wilde meer praktisch bezig zijn en wilde ook meer de richting van begeleiding en coaching opgaan. Toen besloot ze ergotherapie te gaan studeren in Nederland, in Nijmegen. Daar volgde ze de hbo-opleiding voor ergotherapeut. Een vriendin van haar woonde op Curaçao en het trok haar om daar ook

Wat houdt je werk in?

"Als ergotherapeut zoek ik samen met de patiënt naar oplossingen in het dagelijkse leven. Maar je een beetje linksom of rechtsom? Als ergotherapeut bij het CDTC geef ik therapie aan patiënten met een fysieke en/of mentale beperking en afhankelijk van de situatie geef ik coaching aan het cliëntsysteem, zodat iedereen zijn dagelijkse leven vorm kan geven. Familieheden, partners en vrienden zijn altijd nauw betrokken bij het familielid met een beperking en voor hen is het vaak ook belangrijk om te leren omgaan met de beperkingen van hun partner, kind, broer of zus. De therapie is iedere dag, gedurende twee weken. We geven eerst een halfuur therapie binnen in ons centrum en vervolgens heeft de patiënt een uur per dag een contactmoment met zijn duffin in het water. Ik woon dan met de patiënten en een duffin. Vervolgens wordt de therapie naar huis gebracht en leg ik de focus graag op wat er goed gaat."

Hoe lang doe je dit werk al?

wezen patiënten zelfvertrouwen en een fysiek bezig, komen hier patiënten uitnodigen om de

Wat vindt je fijn?

"Het maakt leuk per dag. Soms is per dag verschillend maar je ook hoe kunnen schakelen. Helpen we mensen bewegen, veel mensen komen in tijden van een afkeer ervaren tot een klapje keefte, maar dat is de handeling van de thuis is."

Foto van een artikel over mijn werk in de lokale krant.